

Înaltpreasfințite Părinte,

În atenționarea pe care mi-o trimiteți, mă somați să mă dezic de “utopica, necugetata și eretica decizie de a nu mai pomeni la slujbe chiriarul acestei eparhii” și mă informați că sunt “oprit de la lucrarea celor sfinte pentru neascultare și apostazie”.

În conformitate cu canoanele: 31 Apostolic, 18 al Sinodului al-IV-lea Ecumenic, 10, 31, 34 al Sinodului al VI-lea Ecumenic, 6 al sinodului din Gangra, 10, 11, 62 ale sinodului din Cartagina, 5 al sinodului din Antiohia și 12, 13, 14, 15 I-II Constantinopol, recurgerea la nepomenirea ierarhului de către preot **din orice motive** (“pentru oarecare vinovății”) **în afară de erezie a ierarhului** se consideră **schismă**, nicidecum **erezie** sau **apostazie**. Potrivit părții a doua a canonului 15 I-II (invocat de canonul 31 Apostolic) nepomenirea pentru motiv de erezie a ierarhului **nu este nici măcar schismă, ci izbăvire a Bisericii de schisme și împărțiri**.

Schisma este definită de către dreptul canonic ortodox ca o separare de Sfânta Biserică pe motive administrative sau teologice ușor de surmontat (*cf.* Canonul 1 al sfântului Vasile cel Mare), însă fără niciun motiv dogmatic. Schisma nu implică nicio diferență de credință dogmatică a celor considerați schismatici, ci doar o rupe administrativă de Biserică.

Erezia înseamnă, potrivit dreptului canonic, aderarea la o învățătură greșită, pe care Sfânta Biserică nu o propovăduiește.

Apostazia este, potrivit dreptului canonic, lepădarea de dreapta credință și îmbrățișarea unei credințe noi.

Tâlcuirea canonului 31 Apostolic de către Zonaras și Balsamon, cei mai mari canoniști ai lumii ortodoxe spune: **“Iar câți se despart de episcopul lor mai înainte de Sinodiceasca cercetare, pentru că el propovăduiește în auzul tuturor vreo rea socoteală sau eres, unii ca aceia nu numai că cercetării celor de mai sus nu se supun, ci și cuviincioasei cinstei celor drept slăvitori se învrednicesc, după canonul 15 al celui 1 și 2 sobor”**¹. Iar ultimele două teze ale canonului 15 I-II prevăd: “Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi și minciuno-învățători. **Și nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și împărțiri**”².

Prin urmare, preoților le este interzis să se despartă de episcopul lor pe orice alt motiv invocabil, dar **au dreptul să se despartă prin nepomenire de episcopul dovedit ca învățând erezii**. Potrivit profesorului de drept canonic român diac. prof. univ. dr. Ioan Floca despărțirea preotului de episcopul eretic este **atât un drept, cât și o obligație**³. Tâlcuirea canonului 31 Apostolic face ea însăși legătura cu canonul 15 I-II, demonstrând că partea a doua a acestui canon (15 I-II Constantinopol) nu se referă doar la relația dintre mitropolit și patriarh, cum greșit se interpretează, ci la orice treaptă clericală care reacționează față de o erezie mărturisită pe față de către ierarhul nemaipomenit la sfintele slujbe.

Atitudinea mea de întrerupere a pomenirii Înaltpreasfinției Voastre se bazează pe faptul că **ați semnat documentele** sinodului din Creta, ale căror prevederi sunt **eretice**. Pentru demonstrarea caracterului eretic vădit al acestor documente, este de ajuns să aduc următoarele argumente:

¹ *Pidalion*, Editura Credința Strămășească, 2007, p. 70.

² *Ibidem*, p. 362.

³ Diac. prof. univ. dr. Ioan Floca, *Canoanele explicate*, p. 24.

1. Sinodul din Creta a legiferat participarea oficială a Bisericilor Ortodoxe la Mișcarea Ecumenică, considerată de către mari teologi (sfântul Iustin Popovici, Sfântul Nicolae Velimirovici, părintele Iustin Pârvu, acad. preot prof. univ. dr. Dumitru Stăniloae etc.), dar și de sinoade ale Bisericilor locale (sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei, Sinodul Bisericii Ortodoxe Georgiene) drept **erezii** sau chiar **panerezii eclesiologice**.
2. Prin citarea unor documente ecumeniste: Constituțiile CBM și *Declarația de la Toronto*, sinodul din Creta a transformat aceste documente în **izvor de drept bisericesc ortodox cu forță juridică pentru Biserica noastră**, deoarece acest sinod este cea mai înaltă instanță juridică eclesială ortodoxă la ora actuală. Cele două documente cuprind de la un capăt la altul **erezia eclesiologică** a ecumenismului, care consideră că “Biserica lui Hristos” este mai cuprinzătoare decât fiecare dintre membrele CMB (inclusiv Biserica Ortodoxă), că “trebuie refăcută unitatea văzută a creștinilor” (teoria protestantă a unității pierdute a creștinilor), că există “biserică în afara Bisericii” (*ecclesia extra ecclesiam*), erezie protestantă care infirmă postulatul sfântului Ciprian al Cartaginei, care spunea că “în afara Bisericii nu există mântuire” (*extra ecclesiam nulla salus*) și multe alte erezii protestante la care Bisericile Ortodoxe sunt asociate acum, împotriva deciziilor sinoadelor ecumenice care au condamnat învățăturile acestor culte și confesiuni eretice (sinodul al II-lea ecumenic a condamnat erezia pnevmatomahică, sinodul al IV-lea ecumenic a statornicit cinstirea Maicii Domnului, condamându-i pe cei ce nu o cinstesc, sinodul al VII-lea ecumenic a condamnat lipsa de respect față de icoane, față de Sfânta Cruce, față de moaște etc., sinodul sfântului Fotie și cel al sfântului Grigore Palama au condamnat direct romano-catolicismul).
3. Prin recunoașterea “denumirii istorice de biserici” unor erezii occidentale, în spiritul documentelor ecumeniste, care consideră că toate membrele, inclusiv Bisericile Ortodoxe, sunt “biserici” egale și posesoare ale unor rămășițe (*vestigia Ecclesiae*) ale “Sfintei Biserici Catolice mărturisite de Crezuri”, și prin acceptarea aplicării iconomiei bisericești în materie de căsătorii mixte se încalcă definiția Simbolului de Credință de la Niceea-Constantinopol, care afirmă “Într-**una**, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”, respectiv canonul 72 Quinisext, care interzice cu desăvârșire căsătoriile mixte. În conformitate cu canonul 8 al Sinodului al III-lea Ecumenic, **orice hotărâre sinodală care contravine sinoadelor ecumenice este lipsită de orice valabilitate**, ceea ce face ca aceste prevederi ale sinodului din Creta să fie nule de drept. Un sinod care are prevederi contrare sfintelor sinoade anterioare nu poate fi ortodox în ansamblul său.
4. Prin decizia de a participa la “evenimente ecologice internaționale” Bisericile Ortodoxe s-au angajat să susțină ecologia, care este arma ideologică a **ereziei contemporane** numite New Age.

Pentru toate aceste motive, consider că Înaltpreasfinția Voastră v-ați făcut părtaș la **erezia eclesiologică a ecumenismului**, pe care ați propovăduit-o în mod public, în fața întregii planete, prin semnarea documentelor sinodului din Creta, și pe care o susțineți “cu capul descoperit”, adică cu convingere și emfază, și împotriva celor ce condamnă acest sinod și ecumenismul în general.

Adaug la acestea practica colaborării cu cultele eretice din regiunea noastră, în special cu cel romano-catolic, sau afirmațiile făcute de către consilieri eparhiali care au elogiât, atunci când i-au răspuns părintelui Macarie de la Oituz, “unitatea în diversitate”⁴. În realitate, “unitatea în diversitate” este în sine o **erezii**

⁴ <https://mont.ro/stiri/?editia=20160720&pagina=1&articol=43106>. “Cât despre unitatea în diversitate se vorbește, de asemenea, de multă vreme. **Suntem diverși, dar trebuie să fim uniți întru Hristos**”.

eclesiologică, un concept ecumenist inaplicabil din punct de vedere ortodox, deoarece **nu poate exista unitate în diversitate dogmatică, canonică sau liturgică între Ortodoxie și heterodoxie**, așa cum propun cultele și confesiunile din CMB.

Ținând seama de toate cele expuse până acum, Vă rog să luați notă de faptul că:

1. Motivul pentru care eu am oprit pomenirea Înaltpreasfinției Voastre este părtășia pe care o aveți cu erezia, ceea ce **Vă obligă să judecați gestul meu potrivit prevederilor canonului 31 Apostolic și 15 I-II Constantinopol cu privire la nepomenirea pentru motiv de erezie vădită a ierarhului**, nicidecum după canonul 13 I-II Constantinopol, care pedepsește oprirea de la pomenire de către preot pentru "orice vinovăție" în afară de erezie.
2. **Măsura nepomenirii ierarhului, pe care am adoptat-o, este perfect legitimă**, deoarece, în conformitate cu interpretarea canonului 31 Apostolic și cu prevederea părții a doua a canonului 15 I-II Constantinopol, în calitate de slujitor al altarului, **am dreptul să mă îngrădesc împotriva ereziei ecumeniste înainte de cercetarea sinodală a ereziei propovăduite de către chiriarhul locului, iar pentru acest lucru nu se cuvine să fiu supus canonicității cercetării, adică nu se cuvine să mi se aplice niciun fel de sancțiune: nici mustrare, nici oprire de la slujirea celor sfinte, nici caterisire.**
3. Nepomenirea ierarhului din orice motiv invocabil se poate constitui cel mult în schismă, nicidecum în erezie sau apostazie, iar în cazul nepomenirii pe motiv de erezie este interzis să se considere că nepomenirea ar fi schismă.
4. Prin aplicarea unor sfinte canoane nu am săvârșit niciun fel de neascultare față de Înaltpreasfinția Voastră, **săvârșind, în schimb, ascultare desăvârșită față de Sfinții Părinți ai Bisericii și față de Sfintele Canoane ale acesteia.**

Prin urmare, consider că avertismentele pe care Înaltpreasfinția Voastră mi le-ați dat și măsura de a mă opri de la slujire **nu au absolut nicio bază canonică sau au o încadrare canonică total eronată**, motiv pentru care, respectuos Vă rog să reveniți asupra lor și să dispuneți repunerea mea în toate drepturile pe care le am în calitate de slujitor al altarului.

12.09.2016

*Cu fiască supunere,
Protosinghel Elefterie Tărcuță*